

vých nemovitostí (§ 97 první odstavec ex. ř.). Pro přednost práva k uspokojení z výtěžku vnučené dražby jest podle § 135 druhá věta ex. ř. rozhodná doba, kdy byl podán návrh na dražbu (§ 29 knih. zák.) u povolujícího a zároveň knihovního soudu, což platí podle § 104 ex. ř. obdobně i pro přednost práva na uspokojení vymáhajícího věřitele z výtěžku vnučené správy. Nabyta tedy v souzeném případě vymáhající věřitelka uspokojovacích práv dne 19. dubna 1934, tedy před vyhlášením konkursu a nepotřebovala v návrhu tvrditi (§ 54 čís. 3 ex. ř.), že jsou splněny předpoklady pro vedení exekuce za konkursu, jak jest toho třeba vzhledem k čl. III čís. 3 uvoz. zákona ke konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n., podle § 173 čís. 221/24 sb. z. a n. a §§ 265 a 266 zák. čís. 76/27 sb. z. a n., ano stačilo k povolení žádané exekuce, že měla exekuční titul podle § 1 čís. 19 ex. ř. v doslovu čl. IV první odstavec zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. (§ 175 zákona čís. 221/24 sb. z. a n.), jehož vykonatelnost není brána v odpor. Nevztahuje se proto § 11 konk. ř. vůbec na souzený případ, nýbrž jest jej posuzovati podle § 13 konk. ř., jenž však v odst. (4) praví, že ustanovení odst. (1)—(3) neplatí o právech na oddělené uspokojení nabytých (v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu) pro veřejné dávky a pro pojistné v oboru sociálního pojištění. Nevyžaduje toto ustanovení průkaz o přednosti takových pohledávek a není proto překážky, by exekuce nebyla povolena.

Čís. 13986.

Exekuci k vydobytí měsíčního důchodu, příslušejícího núznému vymáhajícímu věřiteli až do pominutí jeho neschopnosti k práci, nelze odložit ani proti uložení jistoty podle § 44 druhý odstavec ex. ř. k žalobě povinného podle § 35 ex. ř., v níž tvrzeno, že neschopnost vymáhajícího věřitele k práci již pominula, není-li dosud jisto, že vymáhající věřitel jest způsobilý k výdělku.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1934, R I 1464/34.)

Marii H-ové byl proti Marii S-ové pravoplatně přisouzen nárok na placení měsíčního důchodu 560 Kč, ježto pozbyla výdělečné způsobilosti automobilovým úrazem, za nějž zodpovídala Marie S-ová. V žalobě, již se domáhala zastavení exekuce, tvrdila Marie S-ová, že Marie H-ová nabyta již výdělečné způsobilosti, ježto následky jejího automobilového úrazu byly již zhojeny. Zároveň s touto žalobou navrhla Marie S-ová též, by byl povolen odklad exekuce. Soud první stolice tomuto návrhu vyhověl, rekursní soud ho zamítl. Důvody: Exekuční soud může odložit exekuci, byla-li podána některá ze žalob §§ 35 až 37 ex. ř. (§ 42 čís. 5 ex. ř.). Odklad exekuce nemá býti povolen, může-li býti exekuce dále vedena, aniž by s tím pro toho, kdo žádá za odklad, bylo spojeno nebezpečí majetkové újmy nenahraditelné nebo těžce napravitelné. Skutkové okolnosti uváděné dlužnicí k odůvodnění nároku na zrušení exekuce jsou sporné a nemohou býti rozhodnuty

exekučním soudem. Otázka, zda jest exekuci odložit, čili nic, závisí na zodpovězení otázky, zda nepovolením odkladu exekuce může dlužníci vzejít nenahraditelná škoda. K této otázce nelze přisvědčiti. Vymáhající věřitelka má proti dlužnici nárok na placení důchodu, jenž jí má umožniti živobytí vzhledem k její pracovní nezpůsobilosti. Odklad exekuce by měl v zápětí, že by vymáhající věřitelce za celého sporu o nepřípustnost exekuce byl odňat zdroj živobytí, kdyby tvrzení dlužnice v žalobě nebyla pravdivá. Dlužnice plnila svůj závazek až do dubna 1934, aniž by podnikla soudní kroky ke zrušení exekuce, ač nelze za to míti, že by následky úrazu a tím i závazek dlužnice platiti důchod, byly pominuly právě v měsících, kdy byla vedena exekuce. Hrozí tudíž vymáhající věřitelce z odkladu exekuce daleko větší škoda, než dlužnici z nepovolení odkladu exekuce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení neodporuje spisům, neboť rekursní soud vycházel z předpokladu, že vymáhající straně přísluší měsíční důchod 560 Kč jen až do pominutí její neschopnosti k práci, což plyne z úvahy rekursního soudu, že povinnost dovolací rekurentky sotva zanikla právě v onom měsíci, kdy proti ní zažádáno bylo o exekuci. A že důchod přiznaný pro nezpůsobilost k výdělkům jest zdrojem výživy a slouží k zajištění výživy nemajetné vymáhající věřitelce, o tom nemůže býti pochybováno. Není-li dosud jisto, že vymáhající věřitelka jest způsobilá k výdělkům, vznikla by jí nenahraditelná újma odložením exekuce právě proto, že nemá možnost opatřiti si náklad na nejnnutnější potřeby životní. Tyto jsou daleko důležitější než nebezpečí povinné strany, že vymáhající věřitelka nebude s to vymáhané částky 360 Kč, 560 Kč a 560 Kč vrátiti, zvítězí-li povinná strana ve sporu opozičním. Za takových okolností nelze exekuci odložit, poněvadž vymáhající strana má pro svůj nárok exekuční titul, kdežto povinná strana buduje jen na tvrzeních. Převážnému nebezpečí by nedopomohla ani jistota uložená povinné straně podle § 44, druhý odstavec ex. ř., poněvadž jistota ručí vymáhající straně jen, bude-li žádané zrušení exekuce zamítnuto, a nemůže vymáhající věřitelce již odčiniti nemožnost opatřovati si nutnou výživu za sporu. Proto také knihovní zajištění přisouzeného nároku vymáhající strany nemůže od ní nebezpečí odvrátiti.

Čís. 13987.

Tajemník nakladatelské služby ve Státním nakladatelství v Praze není obchodním pomocníkem.

Byly-li vánoční remunerace vypláceny úředníkům Státního nakladatelství vždy teprve po schválení ministerstva školství a národní osvěty jako úřadu dozorčího, bylo toto schválení p ř e d p o k l a d e m pro výplatu vánočních remunerací.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1934, Rv I 2051/34.)